AFR.
GR 11

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heevėr)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

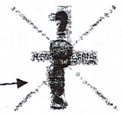

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

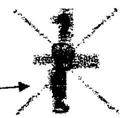

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! — Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die~~ tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

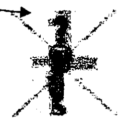

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al~~ die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

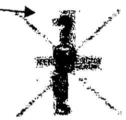

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

- **Inhoud**

Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

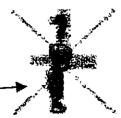

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

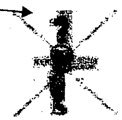

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

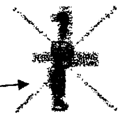

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

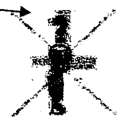

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

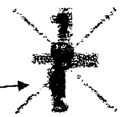

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

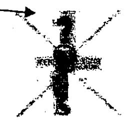

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

- *Alliterasie* (Oppie Cape Flats waar dit crowded is): Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
- Assonansie (Waa snotnies laaities haastig oor biesage)
- Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig. (hare innie strate loep ... / nie oorrie dagga fumes innie lug ...)
- Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is (en God van djou vegiet het!)

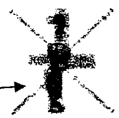

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

- Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

- Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is (wag al vi siewe djaar!)
- Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

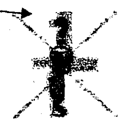

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

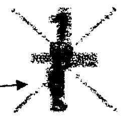

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo'~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die~~ tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

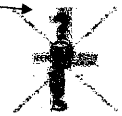

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

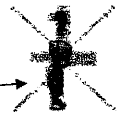

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

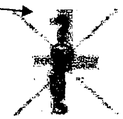

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2

  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3

  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

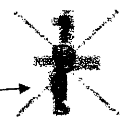

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al~~ die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

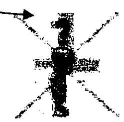

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

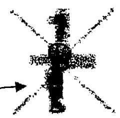

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! — Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

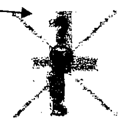

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

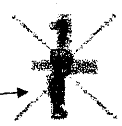

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al~~ die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

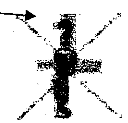

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heevèr)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
> *Alliterasie*
> Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.

en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
> Assonansie

strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
> Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.

Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
> Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

Daa het ek opgegroei, my broe

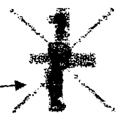

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is

Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
> Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

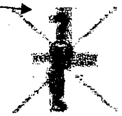

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

- **Inhoud**

Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heevèr)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
→ *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
→ Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
→ Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
→ Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

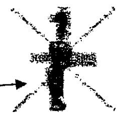

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
→ Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
→ Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
→ Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

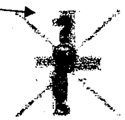

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

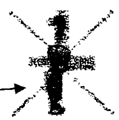

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die~~ tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

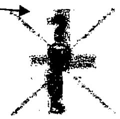

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die~~ tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

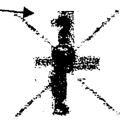

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

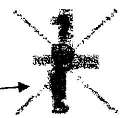

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

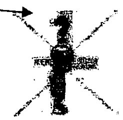

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

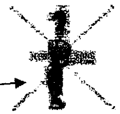

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

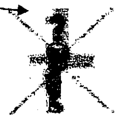

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

> *Alliterasie*
> Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
> Assonansie
> Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
> Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
> Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

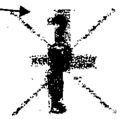

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

> *Alliterasie*
> Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
> Assonansie
> Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
> Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
> Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

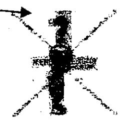

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2

  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3

  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
→ *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
→ Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
→ Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
→ Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

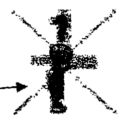

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!
Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
→ Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
→ Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

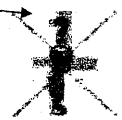

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Gedig	Aantekeninge
	Alliterasie
Oppie Cape Flats waar dit crowded is	Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
en djy skaars die hiemel boe kan sien	jy nie die hemel bo kan sien nie.
Waa snotnies laaities haastig oor biesage	Assonansie
strate virrie karre moet saaistep	
Waar die girlies nog moet rollers innie	
hare innie strate loep …	Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry	
nie oorrie dagga fumes innie lug …	
en God van djou vegiet het!	Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
Daa het ek opgegroei, my broe	emosioneel is

Gedig	Aantekeninge
En as ek innie propvol tronk sir	
en kopvriet oo' my crimes, dan droem	
ek vannie nice time:	
vannie lekke disco's …	
ennie daylight robberies …	
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!	Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Gedig	Aantekeninge
Oppie Cape Flats, waar dit crowded is	
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks	
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)	
Daa wag my mense nog vir my,	
wag al vi siewe djaar!	Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en	emosioneel is
ek hoo die guard se slietels raas,	Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie	harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!	familie te hoor, hoor hy die geklingel van
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~	sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.	

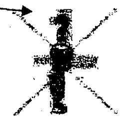

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

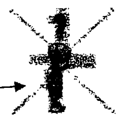

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo'~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al~~ die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

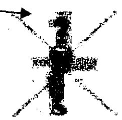

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
Daa het ek opgegroei, my broe emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en emosioneel is
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

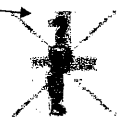

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

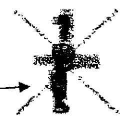

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

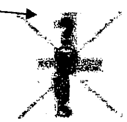

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
en djy skaars die hiemel boe kan sien — Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! — Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

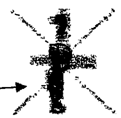

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

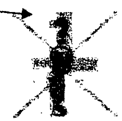

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Gedig	Aantekeninge
	Alliterasie
Oppie Cape Flats waar dit crowded is	Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
en djy skaars die hiemel boe kan sien	jy nie die hemel bo kan sien nie.
Waa snotnies laaities haastig oor biesage	Assonansie
strate virrie karre moet saaistep	
Waar die girlies nog moet rollers innie	
hare innie strate loep …	Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry	
nie oorrie dagga fumes innie lug …	
en God van djou vegiet het!	Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
Daa het ek opgegroei, my broe	emosioneel is

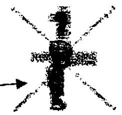

Gedig	Aantekeninge
En as ek innie propvol tronk sir	
en kopvriet oo' my crimes, dan droem	
ek vannie nice time:	
vannie lekke disco's …	
ennie daylight robberies …	
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!	Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Gedig	Aantekeninge
Oppie Cape Flats, waar dit crowded is	
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks	
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)	
Daa wag my mense nog vir my,	
wag al vi siewe djaar!	Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en	emosioneel is
ek hoo die guard se slietels raas,	Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie	harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!	familie te hoor, hoor hy die geklingel van
Dan soek ek in my mind al die tye	sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.	

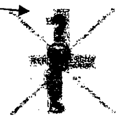

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al~~ die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

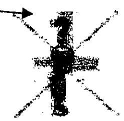

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  <u>Strofe 1</u>

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  <u>Strofe 2</u>

  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  <u>Strofe 3</u>

  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

→ *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
→ Assonansie
→ Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
→ Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

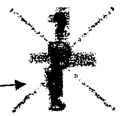

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

→ Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

→ Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
→ Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

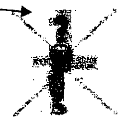

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.

- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
en djy skaars die hiemel boe kan sien — Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep … → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

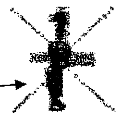

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo'~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! — Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al~~ die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

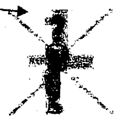

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

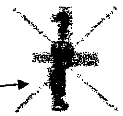

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

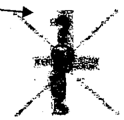

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

<u>Strofe 1</u>

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

<u>Strofe 2</u>

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

<u>Strofe 3</u>

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

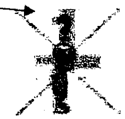

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Gedig	Aantekeninge
	Alliterasie
Oppie Cape Flats waar dit crowded is	Dit is so beknop van baie mense en shacks dat
en djy skaars die hiemel boe kan sien	jy nie die hemel bo kan sien nie.
Waa snotnies laaities haastig oor biesage	Assonansie
strate virrie karre moet saaistep	
Waar die girlies nog moet rollers innie	
hare innie strate loep ...	Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry	
nie oorrie dagga fumes innie lug ...	
en God van djou vegiet het!	Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie
Daa het ek opgegroei, my broe	emosioneel is

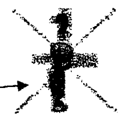

Gedig	Aantekeninge
En as ek innie propvol tronk sir	
en kopvriet oo' my crimes, dan droem	
ek vannie nice time:	
vannie lekke disco's ...	
ennie daylight robberies ...	
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!	Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Gedig	Aantekeninge
Oppie Cape Flats, waar dit crowded is	
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks	
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)	
Daa wag my mense nog vir my,	
wag al vi siewe djaar!	Uitroepteken gebruik dat die spreker baie
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en	emosioneel is
ek hoo die guard se slietels raas,	Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon
Dan wish ek soe ek was by my laaitie	harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!	familie te hoor, hoor hy die geklingel van
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~	sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.	

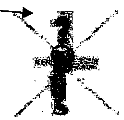

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep …
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug …
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

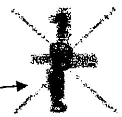

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's …
ennie daylight robberies …
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

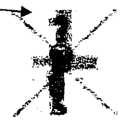

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

Strofe 1

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

Strofe 2

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

Strofe 3

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

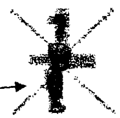

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo'~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die~~ tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

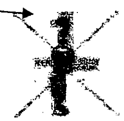

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie* – Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

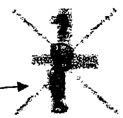

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! – Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

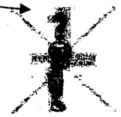

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is → *Alliterasie*
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage → Assonansie
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ... → Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het! → Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is
Daa het ek opgegroei, my broe

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat! Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar! → Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas, → Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

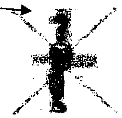

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heever)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

> *Alliterasie*
> Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
> Assonansie
> Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
> Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind al die tye
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

> Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
> Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

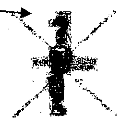

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

  Strofe 1
  - Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

  Strofe 2
  Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

  Strofe 3
  Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heevèr)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

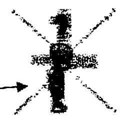

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet oo' my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

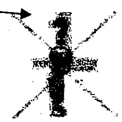

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

<u>Strofe 1</u>

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

<u>Strofe 2</u>
Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

<u>Strofe 3</u>
Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.

WILLEM FRANSMAN (JUNIOR)

Oppie Cape Flats
(met apologie aan Toon van den Heevér)

Oppie Cape Flats waar dit crowded is
en djy skaars die hiemel boe kan sien
Waa snotnies laaities haastig oor biesage
strate virrie karre moet saaistep
Waar die girlies nog moet rollers innie
hare innie strate loep ...
Waar 'n mens glattie lekke asem kan kry
nie oorrie dagga fumes innie lug ...
en God van djou vegiet het!
Daa het ek opgegroei, my broe

Alliterasie
Dit is so beknop van baie mense en shacks dat jy nie die hemel bo kan sien nie.
Assonansie
Ellips : Gee 'n dromerige gevoel aan die gedig.
Uitroepteken gebruik wys dat die spreker baie emosioneel is

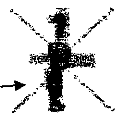

En as ek innie propvol tronk sir
en kopvriet ~~oo'~~ my crimes, dan droem
ek vannie nice time:
vannie lekke disco's ...
ennie daylight robberies ...
ennie nice times moet Myra vannie Kriefgat!

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is.

Oppie Cape Flats, waar dit crowded is
en djy glattie vêr kan sien oorrie baie shacks
(Die buttons se blou roek lat djou oë soema traan)
Daa wag my mense nog vir my,
wag al vi siewe djaar!
Ma as die ve'lange na my family stêk wod en
ek hoo die guard se slietels raas,
Dan wish ek soe ek was by my laaitie
om hom te warn tien 'n liewe soes myne!
Dan soek ek in my mind ~~al die tye~~
op waa ek skiefgetrap het asse laaitie.

Uitroepteken gebruik dat die spreker baie emosioneel is
Personifikasie : Sleutels "raas". Beklemtoon harde realiteit van sy situasie.: Eerder om sy familie te hoor, hoor hy die geklingel van sleutels – wat hom herinner dat hy in die tronk is

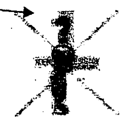

Inleiding tot die gedig

Die gedig is gebaseer op 'n vroeëre Afrikaanse gedig, "In die Hoëveld" van Toon van den Heever, gepubliseer in 1939. Van den Heever se gedig handel oor 'n man wat in die myne werk, siek word en terugverlang na die Hoëveld waar sy huis is. Hy dink aan al die mooi en gelukkige herinneringe aan sy tuiste - soos die ruimte en oopheid van die Hoëveld teenoor die beklemming van die myne.

Literere aspekte

- **Titel en subtitel:** Die titel verwys duidelik na die omgewing waarna in die gedig verwys word terwyl die subtitel na die **interteks,** Toon van den Heever se gedig "In die Hoëveld", verwys.
- **Uiterlike bou:** Die gedig is 'n **vrye vers** - daar is nie 'n formele struktuur of rympatroon nie.
- **Inhoud**

<u>Strofe 1</u>

- Die spreker dink oor die min ruimte en hoe 'n mens sukkel om ver te sien en asem te haal, asof God van die Cape Flats vergeet het.

<u>Strofe 2</u>

Die spreker dink terug aan aspekte van sy verlede - maar aan "lekker tye", soos in diskoteke, met swendelary ("daylight robberies") en saam met die meisie Myra.

<u>Strofe 3</u>

Hy dink weer aan die min spasie, die rook, besoedeling en dwelmgebruik op die Cape Flats. Hy dink ook aan sy familie, en veral sy seun, wat al lank vir hom wag om huis toe te kom. Hy wens hy kon sy seun waarsku teen die lewe van 'n gangster. Die spreker is in die trunk.

- **Interteks:** Die gedig het 'n **Intertekstuele** verhouding met 'n ouer, tradisionele Afrikaanse gedig, waarmee Fransman sy gedig laat "praat". Anders as "Oppie Cape Flats", is "In die Hoëveld" in **Standaardafrikaans** geskryf en het 'n vaste struktuur, maar lewer ook sosiale kommentaar. Fransman se gedig is 'n treffende voorbeeld van hoe so 'n intertekstuele verhouding tussen gedigte kan werk: alles wat die spreker in "In die Hoeveld" dink en se, vorm **kontraste** en **parallelle** met wat die spreker in die tronk sê en dink.